

2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi przeczącej — czy jeżeli przepisy krajowe przewidują odmienne uregulowanie potrącenia wypłaty zysku spółki kapitałowej z udziałami w kapitale własnym tej spółki ze skutkiem w postaci powstałego w ten sposób obciążenia podatkowego również wtedy, gdy spółka kapitałowa wykáže, że wypłaciła dywidendy posiadaczom udziałów niebędącym rezydentami t, mimo iż zgodnie z prawem krajowym podmioty te, w przeciwieństwie do posiadaczy udziałów będących rezydentami, nie są uprawnione do zaliczenia naliczonego podatku dochodowego od osób prawnych na poczet należnego od nich podatku, to jest to zgodne z art. 73b i 73d TWE (obecnie art. 56 i 58 WE) oraz art. 52 TWE (obecnie art. 43 WE).

(¹) Dz.U. L 225, str. 6

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht w dniu 3 lipca 2006 r. — Heinrich Stefan Schneider przeciwko krajowi związkowemu Nadrenia-Palatynat

(Sprawa C-285/06)

(2006/C 237/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Heinrich Stefan Schneider

Strona pozwana: Kraj związkowy Nadrenia-Palatynat

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 47 ust. 2 lit. b) i c) w związku z punktem B ust. 1 lit. b) tiret piąte, punkt B ust. 3 załącznika VII do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 (¹) oraz art. 23 rozporządzenia (WE) nr 753/2002 należy interpretować w ten sposób, że określenie odnoszące się do procesu produkcji i metody dojrzewania lub do jakości wina jest dopuszczalne jedynie jako podlegające regulacji określenie fakultatywne zgodnie z punktem B ust. 1 lit. b) tiret piąte załącznika VII do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 na warunkach wskazanych w tym przepisie i w art. 23 rozporządzenia (WE) nr 753/2002 (²), a nie jako dodatkowe określenie zgodnie z punktem B ust. 3 załącznika VII do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999?

2. Czy art. 24 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 753/2002 należy interpretować w ten sposób, że sprzeczne z prawem imitacja lub przywołanie mogą mieć miejsce jedynie wówczas, jeżeli są wyrażone w tym samym języku, co chronione tradycyjne terminy?

3. Czy art. 24 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 753/2002 należy interpretować w ten sposób, że tradycyjne terminy wskazane w załączniku III są chronione jedynie względem win pochodzących z tego samego państwa członkowskiego producenta co chroniony tradycyjny termin?

(¹) Dz.U. L 179, str. 1

(²) Dz.U. L 118, str. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg w dniu 3 lipca 2006 r. — Deutsche Schell GmbH przeciwko Finanzamt für Großunternehmen in Hamburg

(Sprawa C-293/06)

(2006/C 237/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Hamburg.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Deutsche Schell GmbH.

Strona pozwana: Finanzamt für Großunternehmen in Hamburg

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 52 WE w związku z art. 58 WE w starym brzmieniu (art. 43 WE w związku z art. 48 WE w nowym brzmieniu) sprzeciwia się temu, aby Republika Federalna Niemiec, będąca państwem macierzystym, traktowała stratę walutową, poniesioną przez krajową spółkę macierzystą przy zwrocie kapitału, w jaki wyposażony został włoski zakład, jako część zysku zakładu i stosując zwolnienie na podstawie art. 3 ust. 1, art. 3 ust. 3, art. 11 pkt 1 c) umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania zawartej z Włochami w 1925 r., nie uwzględniała tej straty przy obliczaniu podstawy opodatkowania w ramach niemieckiego podatku, chociaż strata walutowa nie może być uwzględniona przy obliczaniu zysku określanego dla celów opodatkowania zakładu we Włoszech i w związku z tym nie może być uwzględniona ani w kraju macierzystym, ani w kraju, na terenie którego znajduje się zakład?

2. W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej, czy art. 52 WE w związku z art. 58 WE w starym brzmieniu (art. 43 WE w związku z art. 48 WE w nowym brzmieniu) sprzeciwia się temu, aby wskazana strata walutowa została wprawdzie uwzględniona w podstawie opodatkowania niemieckiego podatku, ale mogła zostać odliczona jako koszt zakładu jedynie w tym zakresie, w którym z włoskiego zakładu nie uzyskano zysków wolnych od podatku?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (Civil Division) (England and Wales) w dniu 30 czerwca 2006 r. — The Queen w postępowaniu z wniosku Ezgi Payir, Burhana Akyuza, Birola Ozturka w sprawie przeciwko Secretary of State for the Home Department

(Sprawa C-294/06)

(2006/C 237/07)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Court of Appeal (Civil Division) (England and Wales)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Wnioskodawcy: Ezgi Payir, Burhan Akyuz, Birol Ozturk

Strona pozwana: Secretary of State for the Home Department

Pytania prejudycjalne

1. Czy w przypadku, gdy:

- obywatelce tureckiej udzielone zostało zezwolenie na wjazd do Zjednoczonego Królestwa na okres dwóch lat w celu podjęcia zatrudnienia w charakterze „au pair” w rozumieniu Immigration Rules Zjednoczonego Królestwa;
- udzielone jej zezwolenie na wjazd obejmowało zezwolenie na podjęcie zatrudnienia w takim charakterze;
- była ona zatrudniona w takim charakterze nieprzerwanie przez tego samego pracodawcę przez okres przekraczający rok w czasie obowiązywania udzielonego jej zezwolenia na wjazd;
- zatrudnienie to miało charakter rzeczywistej i efektywnej działalności o charakterze ekonomicznym;
- zatrudnienie to było zgodne z krajowymi przepisami dotyczącymi zatrudnienia i imigracji;

wspomniana obywatelka turecka w okresie tego zatrudnienia była:

- pracownikiem w rozumieniu art. 6 ust. 1 decyzji nr 1/80 Rady Stowarzyszenia ustanowionej w układzie o stowarzyszeniu między Wspólnotą a Turcją?
- legalnie zatrudniona na rynku pracy Zjednoczonego Królestwa w rozumieniu powyższego przepisu?

2. Czy w przypadku, gdy:

- obywatelowi tureckiemu udzielone zostało zezwolenie na wjazd do Zjednoczonego Królestwa na podstawie Immigration Rules w celu podjęcia studiów w tym kraju;
- udzielone mu zezwolenie na wjazd obejmowało zezwolenie na podjęcie dowolnego zatrudnienia z ograniczeniem do 20 godzin tygodniowo w czasie trwania roku akademickiego;
- był on zatrudniony nieprzerwanie przez tego samego pracodawcę przez okres przekraczający rok w czasie obowiązywania udzielonego mu zezwolenia na wjazd;
- zatrudnienie to miało charakter rzeczywistej i efektywnej działalności o charakterze ekonomicznym;
- zatrudnienie to było zgodne z krajowymi przepisami dotyczącymi zatrudnienia i imigracji;

wspomniany obywatel turecki w okresie tego zatrudnienia był:

- pracownikiem w rozumieniu art. 6 ust. 1 decyzji nr 1/80 Rady Stowarzyszenia ustanowionej w układzie o stowarzyszeniu między Wspólnotą a Turcją?
- legalnie zatrudniony na rynku pracy Zjednoczonego Królestwa w rozumieniu powyższego przepisu?

Skarga wniesiona w dniu 4 lipca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-298/06)

(2006/C 237/08)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: E. Tserepa-Lacombe i I. Xatzigiannis)

Strona pozwana: Republika Grecka